

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felirások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Fából való vaskarika.

Pécs, 1899. szeptember 21.

Semmi sem mutatja az osztrák állam nagybeteg voltát világosabban, mint az a sokféle recept, melyet a hivatott és hivatlan doktorok nagy serege napról-napra eléje talál. Csak hogy ezt a beteget a deliriumnak már olyan nagy foka ejtette hatalmába, hogy egyáltalán nem képes már semmiféle orvosságot bevenni.

A napokban a Pester Lloyd hasábjain irt egy ilyen receptet egy nagytudományú doktor, állítólag Bilinszky volt osztrák pénzügyminiszter, a melyre nézve nem is késett az osztrák-német közvélemény hamarosan megfelelni, hogy azt a receptet nem veszi be a természete. Cseh részről még nem tartották szükségesnek nyilatkozni, valószínűleg azért, mert hisz a pár nappal előbb megtartott prágai értekezlet határozatában már benne foglaltatik a felelet, amely kizárja a Pester Lloyd doktorának a receptjét.

Valóságos fából való vaskarika is ez a megoldási mód, kombinációja az ellentétes politikai irányzatoknak, a melyekből a németeknek tetszött a csehek, az ezek előnyére szólót a németek utasítják vissza. Azt ajánlja ugyanis első sorban a cikkező, hogy parlamentáris többségből alakult kormánynak kell uralkodnia s nem a kormánynak kell összealkudnia maga mellé a parlamentáris többséget; mintha bizony Ausztriában lett volna valaha ilyen parlamentáris többség s nem mindig a kormány csoportosított volna alkalomszerűen maga körül az osztrák pártok tarka tömkelegéből annyit, a mennyire szüksége volt, hogy javaslatai többséget nyerjenek.

Aztán honnét veszi a cikkező osztrák államférfiu azt a kifejezésre juttatott meggyőződését, hogy a parlamentáris kormánynak meg volna az az előnye, miszerint a többi pártok jóváhagynák azokat a rendszabályokat, a melyeket a kormány a néme-

tek megnyugtatóására szükségeseknek tart? Hisz a németek megnyugtatóására csak olyan rendszabályok mutatkoznának elégségeseknek, a melyek az ő uralmukat az egész birodalomban biztosítanák.

Mert teljesen hamis szemüvegen át nézi az osztrák állapotokat az, aki azt hiszi, hogy a mostani fölfordulást az idézte elő, mintha a kormány csak a többség kívánalmaira lett volna tekintettel s a kisebbség jogos igényeit elnyomta volna. Hisz a fölforgató fajharc éppen abból eredt, hogy a kormány egyformán tekintettel volt úgy a német mint a szláv népek nemzeti igényeire, mert a németek ebben eddigi uralmuk megsértését látták s azért nem minden nemzetiség jogos igényeinek kielégítésére, hanem a saját kizárólagos uralmuk visszaállítására s a többi nemzetiség elnyomására vették föl a harcot.

A „Neues Wiener Tagblatt“ a Pester Lloyd cikkére reflektálva ki is jelenti, hogy *nem akad Ausztriában egyetlen német politikus sem, aki ilyen kegyelemmorzsa-politikával megelégednék és ezért egyetlen német sem lesz hajlandó beállítani a harcot.* Nos, ez nem is lehet másként ott, ahol nem valami hatalmi túltengés ellen küzdenek az egyenjogúsításért, hanem kizárólagos hatalmi tendenciák adták kézbe a fegyvert az egyenjogúsítás ellen.

Ebben rejlik az osztrák alkotmányosság betegségének gyógyíthatatlan volta. Az alkotmányosság nem kedvező talaja a hatalom kizárólagosságának, a németiség tehát, mely ilyen hatalomra törekszik, abban a biztos tudatban forgatja föl az alkotmányosságot, hogy abszolút kormányforma mellett el fogja érni a birodalomban azt a hegemoniát, a melynek sirját éppen az alkotmányosság ásta meg.

Hszatlan tehát minden kuruzslás, minden doktori konzilium: a halálosan beteg osztrák alkotmányosságot lábra állítani nem fogják, mert ez ellenkezik a német hatalmi tendenciák érdekével, a né-

meteket tehát hasztalan ijesztgetik az alkotmány veszedelmével.

Nem kételkedünk benne azonban, hogy az eddigi receptek hasztalan voltának bebizonyosodása után, majd kerülnek elő még más receptek is, a melyeket nekünk, magyaroknak kell lenyelnünk, hogy attól meggyógyuljon az a másik államtest, a melylyel siami ikrek módjára annyira össze vagyunk nőve.

Ez a recept már többszörösen ki is van próbálva s nem egyszer mi fizettük meg az árát az osztrák viszálykodásnak. Ha a vásott osztrák kölykök egymással hajba kaptak, az atyai osztrák kormány mindig a magyar szomszéd gyümölcsös kertjére mutatott s ez hatásos békitő eszköznek mutatkozott mindenha, mert a marakodók rögtön abbahagyták a verekedést s egyesült erővel rontottak a mi kertajtónkra, melyet nekünk, a nagylelkű és lovagias, politikailag érett magyar nemzetnek a nagyhatalmi állás megmentésére készséggel meg kellett nyitnunk az osztrák invázió előtt.

Most azonban már sokkal mélyebben markolástak az osztrák nemzetiségek egymás hajába, hogysem a szomszéd almái a kívánt békitő hatással lehetnének rájuk. Lehet, hogy abban is bizakodnak, miszerint azok az almák ugyis az ölükbe fognak hullani.

Mert az kétségtelen, hogy ha sikerülne is az, amit mindenki képtelenségnek tart s Ausztriában kibékülne egymással a német és a cseh, ennek első sorban a magyarok adnák meg az árát. Hisz ha az osztrák fajharc képtelenné nem tette volna a Reichsrathot a működésre, bizonyára már évek óta fölemelt kvótát fizetnénk s a kiegyezésből is kitöröltek volna minden olyan intézkedést, amely annyira-mennyire orvosolja Magyarországnak egynemely évtizedes sérelmét.

Ha az osztrákok egymással nem veszekednek, hát mindig velünk veszekednek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A magy. kir. szab.

Osztály-Sorsjáték

4. sorsjáték VI. osztályának huzása

a következő napokon történik:

Szeptember 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 28. és 29-én
(naponta 2000 szám).

Szeptember 30. és október 2. és 3-án (naponta 1500 szám).

Október 5, 6. és 9-én (naponta 1000 szám).

Október 11-én (e napon 500 szám).

A VI. osztályban 30.000 drb. sorsjegy 9.550.000 koronát nyer, és a legnagyobb nyeremény szerencsés esetben 1 millió korona.

Az általam eladott sorsjegyek nyereményeiről naponként sürgönyileg leszek értesítve és miután ezen értesítéseimet a nyerő feleknek ugyancsak sürgönyileg rögtön továbbítom, t. cz. vevőimnek azon kellemes előnyt biztosíthatom, hogy már a következő nap huzásán is részt vehetnek és így lehetséges, hogy 1 betétösszeggel szerencsés esetben 18 nyereményt csinálhat

A vételi sorsjegyek ára a VI. osztályban:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$

80 frt 40 frt 20 frt 10 frt

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Teleki Zsigmond a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték főelárusítója
Pécsett, Siklósi-országut 29. szám.

Marakodjanak hát inkább csak maguk közt, mert ha velünk kezdenek marakodni, mindig mi vagyunk a vesztes fél, mert belőlünk már kiölték a gyáva opportunisták azt az önértékes erélyt, amely az osztrák pártok legcsekélyebb töredékét is eltölti s törekvéseik számára sikert biztosít.

A mi boldogulásunk titka ma már csak abban rejlik, ha az osztrákok annyira földüljék a saját portájukat, hogy azt még a mi költségünkön se lehessen megparálni. Pedig, hogy rohamlépésekkel haladnak ezen a jó úton, azt igazolják azok a kétségbeesett receptek is, a melyeket rövidlátó politikusok innen is, onnan is nyujtogatnak az agonizáló beteg felé.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 21.

Egy jogász keservei

vagy

Az ellumpolt tandíjak.

Az apját nem ütötte le a hajókötél, csak tanító volt, az anyja pedig a kosztos diákokra mosott. Ő azonban, mint igaz jogászhoz illik a kártya asztalok mellett feledte a római jog nehézségeit.

A szép vakáció elmullott, jöttek a beiratások. A mi jogásznunk is beállított édes apjához, mondván:

— Papa! adj 22 forint tandíjat. Holnap beiratás . . .

És a mitsem sejtő papa nagy keservesen kidrukkolta a huszonkét pengőt. Minek mondtam tovább, hisz nagyon természetes, hogy a temérdek beiratási díj még aznap éjjel eluszott. Csak reggel felé kezdett eszmélni a jogász barátunk, hogy hát baj van. Nincs tandíj, nem lehet beiratkozni. Igaz, a tandíj elfogyott, pénz sincs, de van jó mentő gondolat és egy szelid képű jó mama. A papa tudta nélkül be is állított jogásznunk másnap a mamához, mondván:

— Mama! . . . Adj 22 forintot tandíjra. Holnap beiratás! . . .

És a mitsem sejtő mama megtakarított pénzeszkéből kidrukkolta mind a 22 forintot.

Mily horribilis összeg! Kár volna ennyi pénzt beiratásokra fordítani. Sokkal többet ér annál egy éjszakai alapos muri. Kompania is akadt, a cigány is huzta, meg szerelmes is volt kissé jogásznunk, hát nagyon természetes a másodszer megkapott tandíj is eluszott. A pincérnek már csak borraivalóra sem jutott.

Hanem mi lesz most?! A források ki-merítvük és holnap csakugyan beiratás. Utolsó nap! . . . Csak az a principális ne volna olyan kegyetlen. Mindig azt szokta mondani, hogy elvből nem ad előleget. Jaj, csak most az egyszer akasztaná fel elveit a szegre, csak még most az egyszer adna előleget.

Elő is állott nagy busan a rideg köszirt-nél is keményebb szívű principálshoz:

— Ügyvéd ur, legyen megmentőm . . .

— Előleget nem adok! . . .

— Az Istenért hallgasson meg! . . .

— Nembánom no! Meghallgatom én, de elvből előleget nem adok.

— Hiszen még nem is kértem.

— Látom én már az ábrázatjáról, hogy mit akar.

— Holnap beiratás. Nincs egy vasam se, nem járhatok el az akadémiára! Mi lesz velem?! . . .

— Hát hova tettük fiatal barátom azt a ropogós huszonkét pengőt a mit a papa szurkolt ki? . . . Mi? . . .

Jogász barátunk elszontyorodott. A principi már ezt is tudja. De hátha mégis fel lehet ültetni. Még egy utolsó kísérletet tett:

— Nem láttam én az apámtól egy krajcárt sem! . . .

— Hát a Rác Guszti miért muzsikált? Ugy-e fiatal barátunk az már a mama huszonkét forintját emésztette fel? . . . Mi? . . .

Mintha egy dézsa hideg vízzel öntötték volna le jogász barátunkat, úgy oda volt. Remegett, mint a nyárfalevél, sőt mintha ezer gyötrelmei között könnyek is peregtek volna le szemeiből az ügyvéd úr íróasztalán álló poros aktákra.

És ime, a mit szép szóval, vagy mondjuk körmönfonsággal kivinni nem lehetett, azt megcselekedték a jogászkönyvek. Az ügyvéd ur hamarjában visszaemlékezett azokra a boldog időkre, mikor még ő is ellumpolta a tandíjakat, mikor még ő is rászorult a könyörületekre. Megszállta hát a jó lélek, zse-

Dehogy zugalódtak. Dehogy, hiszen minden örömiük, büszkeségük volt a fiuk. Különben János rászolgált a gondoskodásra, szeretetre; egyre több bizonyágát nyujtva szüleinek, hogy nem áldoznak reá hasztalanul.

Igy éltek a jó Szabóék csendes egyformaságban, míg nem egyszer változás történt a háznál. Gólya néni ismét ellátogatott hozzájuk a szép kis szöske haju Gyuricával.

Kissé váratlanul és megkéselt vendég volt a kis Gyurica. János már a negyedik gimnáziumot végezte, mikor megérkezett, hanem azért szívesen fogadták, noha többször beszéltek aggodva a jövője felől. Őt már nem lesznek képesek iskolába adni, az az egy is elég, nagyon elég.

Istenem, mit fog szólni hozzá ha megnől s megtudja, hogy a másokra annyit költöttek, míg neki semmi sem jutott.

Szegény asszony sokat sirt, szomorkodott e miatt; de nem használt, Gyuri nem végezhetett többet a falusi iskolánál. Igaz, hogy legkevésbé sem látszott ezzel törődni, sőt ellenkezőleg, örült; azért volt gyermek, tudja is az, mi jó neki.

János szorgalmasan végezte tanulmányait, mind közelebb ért céljához; szülei óhaja beteljesült, végre megérték a rég várt édes boldog napot, mikor az ő fiuk tartotta első miséjét.

Mint csillogott szemük a büszke örömtől és meghatottságtól, mikor az áldást rájuk adta.

Most már boldog, el van látva, mormolta Márton gazda, de bezzeg a másik,

bébe nyult és kivett belőle — egy darab tizest.

Jogász barátunkkal fordult egyet az iroda. Csak hebegett valami köszönő féle szót, aztán kitantorodott a szobából. Nagyon meg volt hatva.

Most már a tandíjakból volt készenlétben tiz pengő, kellett még tizenkettő.

Nagy félve ment haza, hogy beszéljen a papával. Talán még ő nem tudja, hogy a mama is adott tandíjra horribilis összeget. Csakugyan a jó öreg még nem volt kellőleg informálva.

— Papa, könyvekre kell még tiz forint!

— Nem adok! . . . Szerezd meg a fizetésedből . . .

— De nem ad előleget a principális!

— Nem ad? Hát hova tetted 15 frtnyi fizetésedet? Ugy-e?

— Könyvet akartam venni rajta de . . .

— Nos? . . .

— De elköltöttem már! . . .

— Igen? Te lumpolsz, én meg dolgozom és fáradozok, hogy te tanulhass. No megállj imposztor . . . Hozd ide a pipaszáramat! . . .

És bizony isten megesett, hogy a jogászt nem ütötték ugyan agyon, csak úgy egy kicsit megpipaszározták.

De azért a papa kiszurkolta a tiz pengőt.

Volt tehát már keservesen összeboronált husz pengő, kellett még kettő.

— Ezt majd kölcsön kérem, valakitől . . . — monologizált megnyugvólag jogász barátunk.

Igen ám, csak hogy a rossz viszonyok, a túlterhelés és a felszaporodott túlkidadások egy jogásznak sem engedhették meg, hogy 2 pengőket, ily rettentő nagy összegeket kölcsönöz-hessenek. Mit lehetett mást tenni mint a mamát, azt a jószívű mamát kikaparalni. Talán majd az ad két pengőt!

Jogász barátunk meg is pumpolta a mamát — három pengő erejéig.

Igy hát másnap megtörténhetett a beiratás és még megmaradt az az egy forint, melyre már Antal tartott számat, a Royal kavéhazi pikkolók nagymestere. Őh, mert Antal ritka jó fiu, ha nincs pénz, még hitelez is.

Petoló.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Melyik boldogabb?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Elhatározták Szabó Mártonék, hogy urnak nevelik a fiukat. Hadd legyen pap belőle, ha olyan nagyon szeret tanulni. Ugy nyilatkozott a tanító ur is, hogy igen eszes, okos gyerek; vétek volna, ha nem gondolnának vele valamit.

Összepakolták tehát Jánoskát az iskolai év kezdetén és bevitték a közeli városba gimnáziumba.

Az édes anyja puha szálás kalácscsal, az apja jó tanácsal és fényes ígérekkel látta el; a tanár uraknak pedig lelkére kötötték, hogy csak ne nézzenek el neki semmit és szigorúan tartsák, mert elég pénzbe kerül a taníttatása.

Hanem ezt csak a fiuk előtt mondták; soha sem sokalták őket, akár mennyit költöttek is reá; rendesen üres zsebbel, de boldog s meglegedett szívvel tértek vissza falujukba.

Márton gazda összedörzsölte munkától megkérgesedett tenyerét s újra kezdte a kúporgatást; nélkülözött, rakta össze a pénzt, hogy legyen, ha eljön a fizetés ideje.

— Bizony elég nagy gondot róttunk magunkra; mondta sokszor a feleségének; de nem szabad zúgolódnunk; magunk akartuk így.

mennyit kell majd gyötörödni, fáradni neki kora hajnaltól késő estig; míg János nyugodt kényelmes életet él.

Nem! Ezt soha sem tudja magának megbocsátani.

Hiába nem tesz szemrehányást, hiába nem zugalódik; azért tudja ő, hogy fajhat ez annak a gyerekeknek.

János káplánkodott. Gyuri pedig otthon volt az apja mellett, segített szántani, vetni, betakarítani az Isten áldását; etette, tisztogatta a jószágot, folyton dalolt, füttyörészett s ha vasárnap rávette az ünneplőjét s elment a templomba, nem egy falubeli leány felejtette rajta a szemét, olyan derék, szálás legény lett belőle.

— Nem irigylöd a bátyád sorját, kedves szógám? Kérdezte az anyja, mikor János tudatta velök plébánossá való kineveztetését.

— Ugyan ne aggodjanak mindig e miatt, szólt türelmetlenül; hiszen látják, hogy meg vagyok elégedve sorsommal, nem vagyok én olyan irigy természetű. Aztán azt se higgye ám kend, hogy belőlem is olyan jó pap vált volna, mint a Jánosból.

— Hat te nem szeretnél ur lenni?

Plébános ur, mint a bátyád? Csudálkozott Szabóné.

— De nem ám, eltalálta. Hogyan vehetném akkor el a Rózsa Katicát? Hej pedig ha azt meg nem kapnám, az lenne az én boldogtalanságom.

— Micsoda? Te szereted a Rózsa Katicát? Szerencsétlen, hát azt gondoltad, kell annak ilyen szegény legény, mint te vagy.

Napirend 1899. szeptember 22-én.

Naptár: péntek, szept. 22. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Móric. — Görög-kel.: (szept. 10.) Menodóra. — Zsidó: Tischri 18. — Nap két 5 óra 49 perckor; nyugszik 5 óra 55 perckor. — Hold két 7 óra 28 perckor este; nyugszik 9 óra 50 perckor d. e. Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hősüllyedés, eső várható.

— **(Mohácsi árvízvédelem.)** A margitta-szigeti védgáttársulat *Tormai* Károly alispán, mint miniszteri biztos, személyes vezetése alatt erélyesen folytatja az árvízveszedelem elleni védekezést Mohácson. Tegnap a társulat véleményező bizottsága tartott az alispán elnöklése mellett ülést, melyen Frigyes főherceg uradalmának képviselőjében *Német* Lipót urad. ügyész és *Reich* műszaki tanácsos, a püspöki uradalom képviselőjében *Hinka* László ügyész, Duna-Szekcső képviselőjében *Freytag* Lajos körjegyző, a Bésán-Jankovich uradalom képviselőjében *Bácsmegey* tiszttartó, a kincstár képviselőjében a zombori állami főerdőmester vettek részt. Ezen az ülésen a bizottság megbeszélte a védekezés módját s javaslata alapján *Tormai* alispán megteszi azokat az intézkedéseket, a melyek szükségesek a veszedelem elhárítására 720 cm-es vízállás magasságáig, a mely magasság valószínűleg nem is fog bekövetkezni, mert a Duna felső vidékein gátszakadások történvén, az alsó Duna rohamos áradásának veszélye csökkent. Az árvízvédelem, melyet az alispán a társulati választmány mohácsi tagjainak segédkezésével személyesen vezet, tetemes költségekbe kerül, de remélhetőleg nem fog kárba veszni, mert a veszedelmet el fogják háritani.

— **(A vármegyei állandó választmány ülése.)** A vármegyei állandó választmány ma délután 3 órakor ülést tartott a vármegyei házában *Fejérváry* Imre báró főispán elnöklése alatt. Az ülésen megjelentek *Kardos* Kálmán nyug. főispán, országgyűlési képviselő, *Stajevits* János, *Hinka* László, *Jagits* József, *Percel* Béni, *Keserits* Ferenc, *Jeszzenszky* Lajos, *Driesz* Lajos, *Német* Lipót, Dr. *Kis* Emil, *Madarász* István, *Benkő* Gyula,

— Azon se aggodjék kend, édes anyám; csak menjen el és keresse meg. Tisztába jöttem én már a Katicával, beszéltem vele. Azt mondta, hogy ne féljek semmit, mert esküszik a csillagos égre, hogy senkié se lesz, mint az enyém.

— Ugy hát nincsen semmi baj. A jó Isten segítsen össze benneteket. És elment s megkérte a leányt.

Kissé elhagyta a bátorsága, ahogy a házhoz ért. Rózsák gazdagok voltak, leányuk pedig olyan szép, hogy emlegették az egész környéken. Hátha mást szemlélték ki a számára.

Igaz, hogy az ő fia sem utolsó gyerek; de mit ér az, ha szegény.

Azonban csakhamar meggyőződött az ellenkezőről. Rózsák szívesen oda ígérték a leányukat, azt mondták, hogy az nem tesz semmit, hogy szegény a Gyuri; van elég a Katicának, csak legyen jó hozzá. Szorgalmas ember a Gyuri, még majd többet is szerez. Katica pedig pirulva vallotta be, hogy milyen régen és milyen nagyon szeretik egymást.

Nem volt hát más hátra, mint megtartani az esküvőt, a mi meg is történt. Tartottak Rózsák a leányuknak olyan lakodalmat, hogy nem egyhamar felejtette el, a ki ott volt.

A plébános ur eskettette meg őket. Gyönyörű beszédét azzal fejezve be, miszerint hő óhajta, hogy adjon a Mindenható sok szerencsét és áldást az új párnak.

A szívből jövő kívánság be is teljesült. Katica maga valóságos áldás volt a háznál. keresni kellett olyan szép kis menyecskét,

Koszits Szilárd, *Szivér* István, *Zvonicek* Alajos, *Vaniss* Sándor, *Simonfay* János, *Kovácsfi* Kálmán, *Nagy* Jenő, *Darócy* Aladár, *Vargha* Alajos, *Gyenes* Klétus, *Horváth* István, Dr. *Koszits* Ákos, Dr. *Mende* Lajos, *Koszits* Kálmill főjegyző, *Lehel* Győző és ifj. *Szivér* István. Az állandó választmány ülésének első tárgya Baranyavármegye 1900-ik évi költségvetésének tárgyalása volt. A költségvetés szerint az 1900. évre a szükséglet 126.944 frt, ennek ellenében a fedezet 124.815 frt, a hiány tehát 2114 frtot tesz ki. A költségvetésnek egyhangulag történt elfogadása után ifj. *Szivér* István fölolvasta a vármegyei tisztviselők fizetésrendezése tárgyában kiküldött bizottságnak ma délelőtt tartott üléséről szóló jegyzőkönyvét s a tárgyalás során hozott határozati javaslatot. A határozati javaslat szerint a bizottság méltányosnak és föltétlenül szükségesnek tartja a megyei tisztviselők fizetésének javítását, melyet egy megindítandó országos mozgalom útján óhajtana elérni. Mig eme módozatnak azonban eredménye lenne, javasolja a bizottság, hogy a fizetésjavításra szükséges 28251 forint megszerzettessék, már a jövő 1900. évi költségvetésbe felvettessék s kirovandó 2%-os póttadóval fedeztessék. Továbbá a tisztviselők fizetésére vonatkozó közigazgatási szabályrendelet a javított fizetésekkel módosítottassék és jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz felterjesztessék. A határozati javaslat szerint a jövő 1900. évi költségvetés szükségleti összege tehát a fizetésjavításokra szükséges 28251 forinttal növe s ennek arányában a póttadók behajtásáig természetesen a hiány összege is. A tárgyhöz hozzászóltak *Simonfay* János, ki a póttadó megszavazásának ellene volt, bár a maga részéről is szükségesnek tartja, *Hinka* László, ki a fizetésjavításra tett határozati javaslatot teljes egészében elfogadta s a jelenlegi körülmények között veszélyeztetve látja a tisztviselők megélhetésének lehetőségét, továbbá *Kardos* Kálmán ugyanily értelemben, *Jagits* József közbevető indítványt tett oly értelemben, hogy a tisztviselők fizetésének részleges javítását ajánlotta és *Német* Lipót, az e tárgyban kiküldött bizottság elnöke, természetesen a határozati javaslat mellett, melyet az állandó választmány a közgyűlés elé fog terjeszteni.

— **(Hirtelen megbetegedett család.)** Mint értesülünk Józseffelvi Antal má-

mint ő volt. Egynek sem volt olyan bogár feketé, parázs szeme, olyan édes szívhezszóló beszéde, olyan könnyű ringó járása, mint neki; a mellett jó, szorgalmas volt s élt halt az uráért. Mindig mellette volt, elláttak ketten mindent, úgy, hogy az öregeknek alig akadt valami tenni való.

János nem győzött örülni a leveleknek, miket kapott, szinte vágyott haza, nem látta a családot az öcsösküvője óta, pedig annak már majd két éve. Azóta keresztlő is volt Gyuriéknál, a miben ő nem vehetett részt hivatalos teendői miatt. Megirta tehát szüleinek, hogy a Márton ludját otthon akarja megenni.

Lett nagy készülődés Szabóéknál. Katica meszelt, surolt, fényesített, szinte ragyogott minden a tisztaságtól.

Az ebéd is pompás volt, nem győzte dicsérni a plébános ur, kinálták is egyre másra, iparkodtak kedvébe járni a magas vendégnek.

Ugy elnézte az édes anyja, amint ott ült selyem finomságu reverendájában, a jólét sugárzott ki egészséges, piros arcán.

Hanem aztán oda tévedt a tekintete a fiatalokra, Gyuri éppen elvette kis leányát a feleségétől, mert valami dolga akadt; hirtelen nagyot cuppantott a gyermek puha fehér nyakára.

Szabóné nem állhata meg, hogy oda ne sugja az urának:

— Látod, mennyit sopánkodtunk a Gyuri miatt. És most ki tudná megmondani, melyik a boldogabb a kettő közül?

S . . . a Erzsí.

lomi lakos a napokban ebéd után rosszul lett, olyannyira, hogy ágyba kellett fektetni. A beteget felesége ápolta, ki azonban rövid idő múlva maga is megbetegedett, úgy hogy ő is ágyba került. Nemsokára megbetegedett Józseffelviék négy éves fia is, s így az egész család megbetegedvén, a szomszédok — kiket az esetről értesítettek — voltak kénytelenek a betegeket ápolni. Miután orvost hivatni oly gyorsan nem volt módjukban, mindentéle házi szerekkel igyekeztek a hirtelen rosszul lett embereken segíteni, minek az lett a szerencsés eredménye, hogy néhány óra múlva a betegek jobban lettek, csak a kis fiu maradt meg gyöngékedőnek. Természetesen kutatni kezdték a hirtelen támadt baj okát s ekkor kisült, hogy a család ebédre savanyu káposztát evett, melyet Józseffelviné egy rézűstben főzött meg. Minden valószínűség szerint a megbetegedést réz-mérgezés okozta.

— **(A honosítási és elbocsátási okiratok nyilvántartása.)** A belügyminiszter többször tapasztalta, hogy a törvényhatóságok a honosítási és elbocsátó okirat joghatályára megállapított határidőket nem tartják kellőleg nyilván s ebből folyólag az érdekelt felekre háramló joghátrányok érvényesítését elmulasztják. A belügyminiszter ezért utasítja az összes törvényhatóságokat, hogy a honosítási és elbocsátási okiratokat pontosan tartsák nyilván s ha a felek a magyar állampolgárság megszerzéséről és elvesztéséről szóló törvény rendelkezéseinek meg nem felelnek, a törvény által megkivánt lépéseket azonnal tegyék meg.

— **(Baleset.)** Tegnap délután a vasuti állomáson szerencsétlenül járt egy vasuti alkalmazott. *Kádár* Károly vasuti vonatmálházó a szerencsétlenül járt ember, a ki málházás közben véletlenségből jobb keze hüvelykujját egy kocsiajtóba csukta, úgy, hogy az ajtó az ujját egészen összeroncsolta. A szerencsétlenül járt embernek *Ludwigh* Ferenc dr. tisztí orvos nyújtotta az első orvosi segínyt, bekötözvén a sérült ujját. A szerencsétlenül járt ember egy időre természetesen otthon marad ápolás alatt, míg sérült ujjá meggyógyul.

— **(Uj Wertheim-szekrény.)** A városi adóhivatal új Wertheim-szekrényt kapott tegnap. A hatalmas vasalkotmányt csak nagy ügyvel-bajjal tudták beemelni a pénztári helyiségbe, a hol ma már egy sarokba állítva fényeskedett. Az új Wertheim-szekrényre a megsaporodott közvetett adók, szeszfogyasztási pótlék, bicikli-adó, házbérkrajcár-adó s a többi miatt lesz majd szükség, feltéve, ha lesz — pénz is!

— **(A rendőrség és az italmérségi engedélyek.)** A belügyminiszter egy konkrét esetről kifolyólag azt az elvi határozatot hozta, hogy az italmérségi engedély bevonása a pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik. A mennyiben sürgős és halasztást nem tűrő fontos közrendészeti avagy állami érdek veszélyéyleztető okok az italmérségi engedély gyakorlatának azonnali beszüntetését, illetve a korcsmahelyiségnek rögtöni bezárását kívánják, a rendőrség saját hatáskörében kivételesen eljárhat ugyan, de intézkedését tartozik az illetékes pénzügyigazgatóságnak azonnal tudomására hozni, amely azután, ha az engedély bevonására törvényes indok forog fenn, az engedélyt bevonja.

— (Kutya helyett — nyulat.)

Ha ezt a történetet, mely állítólag a szomszédos Kis-Kozáron történt meg, valamely Nimród asztaltársaságnál mesélték volna el, bizonyára mindenki kételkedett volna benne s ráfogták volna, hogy úgy csinálódott. De miután ma délelőtt egy ide bent járt hegyőr személyesen mesélte el a dolgot, sőt állításának valóságát egy jobblétre szenderült nyullal is dokumentálta, nem vagyunk abban a helyzetben, hogy a derék kiskozáriakat napi szenzációjuktól megfoszszuk. Az történt ugyanis, hogy egy ottani hegyőr kóbor kutyát látott kóborogni a szőlők között s lekapván válláról fegyverét, rádúplázott a vidáman futkározó állatra. Nem csekély volt azonban meglepetése, midőn a lövés után felfordult állathoz érve, a vélt kutya helyett egy nyulat talált a földön fekvő, melynek szívéből patakként ömlött a vér. Hogy vajjon miként került az egyébként mező-lakó és félénk nyul a szőlők közé, azt nem tudjuk, a rossz nyelvek azonban azt beszélnek, hogy a nyulacska szerelmi bánatában kóborolt el messze övéitől, hol aztán a csósz puskájának sörétjei képében utólérte a rég óhajtott halál. Legyen neki könnyű — a lábcsődel!

— (Elfogott betörő.) Tegnap este jó fogást csinált a mi egyetlen titkos rendőrünk, Kónyi József, a kit különben csak névleg hívnak titkos rendőrnek, mert még a legkisebb gyerek is — ismeri. Tegnap Kónyi ki volt küldve ellenőrző őrzőjára s aközben a petrezselyem-utca homályában egy gyanús alakot látott, a kit üldözőbe vett és csakhamar el is fogott. Az elfogott emberről azután kitűnt, hogy egy rég körözött egyén, Schubert János, a ki rácpetrei illetőségű s hat rendbeli lopásért köröztette a törvényszék. Schubert a város területéről ki is van tiltva, mindazáltal volt bátorsága bejenni s itt tengette életét. Elfogatásakor hat lövetű revolvert is talált nála Kónyi, a ki ha dolgát nem csinálja olyan ügyesen, mint a hogy csinálta, a betörő talán a fegyvert is használta volna ellene s még vér is folyt volna. Az elfogott betörőt ma átadták a királyi ügyészségnek.

— (Végzetes figyelmeztetés.)

A tegnap délutáni személyvonat mikor kirobogott a pályaudvarból, a siklósi vasuti átjárónál furcsa szerencsétlenség történt. Ugyanis *Szerfár* Ilona, szigeti országút 87. szám alatti lakos, a ki öreg és nagyot hall, ott állott a leeresztett sorompó mellett. A vasuti őr a sorompót fel akarván huzni, rákiáltott, hogy menjen távolabb s mert az asszony csak nem ment, az őr jól hátba figyelmeztette. A hátbaütés volt-e nagyon erős, vagy az öreg asszony állt-e gyöngye lábán, azt még nem tudni, elég az hozzá, hogy a néni elesett az ütés folytán és arca bukván, fejét és arcát úgy vágta a föld köveibe, hogy előntötte a vér. Az esetről értesült rendőrség bevitette a megsérült asszonyt a kórházba, az őr ellen pedig megindították a vizsgálatot.

— (A szántovai sokácok visszatérése.) A tavasszal görög-keleti hitre áttért 1600 szántovai sokác közül mintegy 150 ember jelentkezett a római kath plébánosnál és kérte, hogy vegye fel őket ismét a katolikus egyházba. Időközben is áttért már vagy 50 ember s ennek a vallási csereberének állítólag

az az oka, hogy a lakosság józanabb része belátta követeléseit jogtalanságát. Ők ugyanis azért lettek görög-keletieké, mert nem akarták tűrni, hogy templomukban az ő szerbnyelvű predikációjuk után vasárnaponként magyar predikáció is legyen a fölszaporodott magyar katolikusok számára. Másik okul a viztatérésre azt emlegetik, hogy az ideiglenes templom nem tetszett nekik, a melyet Brankovics pátriárka csak évek múlva fog egy végleges templom építése által pótolni. Ez a templom egy bérházban van, igen egyszerű és minden disz nélkül való s ez a nagy egyházi pompához szoktatott nép igényeit nem elégíti ki.

— (A kis szökevény.) Az anyja meghalt, az apja pedig egy vidéki plébános protekciójával a vármegyei árvaházban helyezte el. A szegény kis *Fósz* Imre csak buslakodott-buslakodott az árvaház falai között és bármily jók is voltak hozzá az apácák, átérezte azért ő jól, hogy azok sem tudják neki megadni egy gondos jó anya ápolását, dédelgetését. Kis szívet áthatotta a honvágy és elhatározta, hogy haza szökik Baranya-Barba édes apjához. Az apai háznál, ha nincs is édes anya, mégis csak jobb, mint a szomorúsággal teli árvaházban. Le is jutott a vasutig — egy krajcár nélkül. Egy uri embertől azután kapott 20 krajcárt és e horribilis összeggel akarta megváltani szabadságát, ez összeggel akart otthonába a csendes falusi magányba, a szalma fedelű házak közé visszajutni. Igen ám, de a sors másképp intézkedett. Gunyjáról Vas György, az indóháznál posztózó rendőr felismerte és — letartóztatta. Feltelefonozott a vármegyei házára, honnét azt a választ nyerte, hogy csak tartsa magánál a kis szökevényt, rögtön érte fognak menni. Nemsokára meg is jelent Keszkenovits Péter, a megyei huszár uniformisában, hogy a kis szökevényt felvezesse *Keller* bácsihoz, a várnagyhoz. *Keller* Pista bácsi megcsóválta a fejét, mikor a kis árva gyerek szökéséről értesült és elrendelte, hogy vigyék vissza az árvaházba. A könnyező anyátlan árvát megnyugtatta jóságos szavaival és megígérte, hogy beszél az apácákkal, hogy legyenek még az egyszer elnézők és szökéseért ne büntessék meg. Így azután a kis szökevény ismét ott van a többi árvák között és míg ő talán újabb agyafurt szökésen töri fejecskéjét, addig a jó lelkű apácák kétszeres buzgalommal vigyáznak rá, hogy az esetleges szökést kellő időben megakadályozhassák.

— (Gyümölcs tolvaj.) *Kőrösi* József göröcsönyi lakos panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy kertjéből a napokban éjnek idején eddig ismeretlen tettesek valóságos szüretet tartottak. A szőlőkben — miből nincs is sok a kertben — nem tettek nagy kárt, hanem a szilva és őszibarack fák alapos pusztítást vittek véghez. Az olcsó gyümölcsre vágyódó éjji tolvajokat most erélyesen nyomozzák.

— (Kitörte a lábát.) *Vörös* Lajos pellérdi lakos gazdálkodó három éves Laci nevű fia tegnap délután az országút mellett játszadozott néhány társával. Egy javítás végett kiemelt hiddeszkat keresztbe fektettek egy nagy terméskövön s a két végére ülve a deszkának hintáztak. Egy darabig a legjobb kedvben tartott a gyermekek mulatása, mi-

kor a kis *Vörös* Laci véletlenül lecsuszott a deszkáról, mely oly szerencsétlenül találta megütni a fiut, hogy annak bal lába eltörött. A kis fiut — bir szerint — a pécsi kórházba hozzák ápolás végett.

— (A „Pécsi Torna Egyesület“) helyiségét a „Pannonia“ kávéház mellékhelyiségébe tette át, s ez új helyiség ünnepélyes elfoglalását f. hó 30-án tartja meg. Mint értesülünk a torna egyesület buzgó tagjai most nagyban készülnek már a f. é. október hó 23-án tartandó házi versenyre, mely egy még részletesebben kidolgozandó ünnepi műsorral kapcsolatban fog megtartatni.

— (Vizállás.) A beérkezett vizrajzi jelentések Budapest és Mohácsnál még mindig áradást mutatnak. A vizállások magassága:

	szeptember 20 (este) Budapestnél	633 cm.
»	» (reggel) Mohácsnál	557 cm.
«	21 (este) Budapestnél	633 cm.
»	» (reggel) Mohácsnál	589 cm.

Budapestnél a Duna szeptember 20-án reggeltől estig, illetve 21-én reggelig *harminchárom* centiméterrel, Mohácsnál pedig, 20-ától 21-éig *harminckét* centiméterrel áradt. A legmagasabb vizállás *jövő kedd* előtt nem várható.

— (A közkutakról.) Tegnap délután furcsa munkában voltak elfoglalva a város napszamosai. Megnyitották a hidrásokot, felszakgatván körülöttük a kövegetet, meg az aszfaltot, mindegyikbe egy csapot illesztettek s rátevéen a csapra egy ketrec formájú alkotmányt, mentek tovább egy utcával újabb munkára. Hát az ember azt hihette volna, hogy a földet akarják megcsapolni, ha nem tudtuk volna a Tanácsnak előzetesen pár órával (nagy határidő!) kihordott hirdetményéből, hogy közkutakat állítanak fel, mivel a viz kevés és a vízvezetési csapok elzárattak. És tegnap este már vigan hancuroztak a dézsahölgyek és a bakák az új közkutak körül, a Széchenyi-téren ép úgy, mint a Ferenciek-utcájában, épülésére a járókelőknek. És volt viz bőven; egyes házakba dézsaszámra hordták egész a késő esti órákig. Azonban egyes utcákban, így az Anna, Mór és József-utcákban már este nyolc órakor elzárták a kutakat, nem is említve a Scitovszky-tért és egyéb ily nagyobb forgalmu helyeket s reggel kilenc óráig itt egy csepp vizet sem kapott senki. S hogy tulajdonképen mi ok volt a vízvezeték elzárására s a közkutak felállítására: azt senki sem tudja. Ugy halljuk, hogy tegnap 1100 liter vizet adott a tettyei forrás; ez pedig nem oly csekély vízmennyiség még, a mi miatt el kellene zárni a vízvezetékét. Talán csak nem ezzel akarnak hangulatot csinálni a pogányi viz mellett? Különben, ha a hangulat meg is volna, még azt se tudjuk, hogy a pogányi viz megfelelne-e geologiai tekintetekben, mert hiszen még most sem vizgáltatták meg *Böck* professzorral. És úgy látszik, a vizgálat el is marad a jövő nyarra, mert a tudós geologust az ideai nyáron huzták-halasztották meghívni s az most az ősz beálltával nem jön le s meg kell várunk a jövő nyarat. Szóval, mint mindig, úgy most is beteljesedett, hogy a hatósági huzavona csak — költségbe kerül, de haszna nincs. A közkutak felállítása is ilyen. A költség megvan, de a haszon, az elmaradt. Mert a vízhiány is így csak megvan s így is akkor zárhatják el a vizet a lakosságtól, mikor senki sem várja és kora estétől késő reggelig viz nélkül maradnak egész utcák lakosai.

— (Eljegyzés.) *Heisler* Ferenc Siklósról eljegyezte *Tolnauer* Terézt Veliskovcéről.

— (A vármegyei tisztviselők fizetés-javítása.) A baranya vármegyei tisztviselők fizetésjavításának tárgyalására a

juniusi vármegyei közgyűlés által kiküldött bizottság ma d. e. 9 órakor tartott ülést a vármegye közgyűlési termében Német Lipót bizottsági elnök elnöklete alatt. A bizottság a tisztviselői fizetések javítása tárgyában hozott határozati javaslatát az állandó választmány elé terjesztette.

— **(Halálozás.)** Wittmayer János, pénzügyi titkár ma d. e. 8 órakor élte 54-ik évében meghalt. Temetése szombaton, f. hó 23-án d. u. 4 órakor fog végbemenni a városi közkórházból a budai külvárosi temetőbe, az engesztelő szt. mise pedig ugyanaznap d. e. 1/2 9 órakor fog megtartatni a belvárosi plébániatemplomban. — Az elhunyt, kit özvegye és öt gyermeke gyászolnak, városunk társadalmának egyik közkedveltségű tagja, különösen áldott jó kedélyével s kifogyhatatlan adomakincsével szívesen látott vendége volt minden társas körnek. Áldás emlékére.

— **(Névmagyarosítás.)** Parsch Rezső hidegkuti illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »Béládi«-ra kért átváltoztatása miniszteri rendelettel megengedett.

— **(A szabadságolt katona.)** Most, hogy a szabadságolt katonákat sirva bucsuztatják a leányok, bizony sok ilyen kiszolgált vitéznek meggyűlik a baja a bucsuzkodáskor. Így volt ma korán reggel is a megye-utcán, a hol egy bokréta sapkájú vitéztől — egyszerre két leány bucsuzott. Egyik jobbról, másik balról siratgatta a távozót, megostromolván azt, hogy ne menjen el, maradjon itt, majd meglássa, hogy jobb

lesz itt. A szabadságos katona azonban, úgy látszik, már nagyon szeretett volna távol lenni a két kedvestől, mert nyilván várja otthon a — harmadik; s ezért elhatározó tette gondolt. Először az egyik, azután a másik leány arcára cuppantott egy nagyot s akkor illa berek, nádak, erek: olyan futásnak indult, hogy elődei Königrätznél sem szaladhattak jobban. A két leányzó pedig könnyes szemmel nézett utána, míg csak el nem tűnt a Mór-utca sarkán . . .

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter Bubregh Lajos terezozáci kir. sóhivatali mázsatisztet a tokaji kir. sóhivatalhoz pénztári ellenőrre nevezte ki.

— **(Hat ember elégése.)** Brünnből írják, hogy e hó 17-én Hermersdorf közelében hat ember esett a lángok áldozatául. Wanke Alajos földbirtokos kazla kigyuladt. Amint a tűzoltók az égő kazlat széttarták, hat teljesen elszenesedett emberi holttestet találtak. Kiletüket eddig még nem tudták megállapítani. Valószínűleg szegény vándorlók voltak, kik az éjet a kazalban töltötték s a tűz valószínűleg valamelyiknek a pipájából támadt.

— **(A kisorsolt férj.)** Érdekes »házassági sorsjáték« lesz legközelebb Hadjacs orosz városban, Poltava kormányzóságban. Egy fiatal tanár, aki elszánta magát, hogy Hymen láncait magára veszi, kisorsolja magát. Egy sorsjegy ára egy rubel és a nyerőszámot a törvényes formalitások megtartásával nyilvánosan fogják kihuzni. A prospektust

a professzor ur már kibocsátotta és az érdeklődők ebben minden szükséges felvilágosítást megtalálnak. De vajon meg lesz-e elégedve a különös sorsjáték rendezője, ha a szám, amelyet kihuznak, egy vén és csunya nő kezében lesz.

— **(A tekézés története.)** A zöldposztós asztal, dákó és elefántcsontlabdák barátaikat bizonyára érdekelné fogja, hogy ezelőtt 300 évvel halt meg az az ember, aki a billiárd játékot először említette. A »balyard« játékot — melyről ez a Spencer nevű angol beszélt, ki 1559-ben halt meg — rövid ütőkkel és tekékkal előbb a gyöpon, később pedig a zöldposztós asztalokon játszották. Olyanforma lehetett tehát ez, mint a mai croquet-játék. Továbbá említés történt e játékról abban a levélben, melyet Stuárt Mária kivégeztetése előtt 1857. február 17-én a glasgovi érsekhez intézett. A szerencsétlen királyné elmondja ebben a levélben, hogy azért, hogy kivégeztetéséhez több hely legyen, table de billardját eltávolították. Később az ütőket botokkal helyettesítették. A tizenhetedik században a billiárdasztal már mai, tipikussá lett hosszukás négyszög alakjával birt. A karambolt Franciaországban találták föl, honnan az egész világra elterjedt. A karambolt épügy, mint ma, két fehér és egy vörös golyóval Franciaországban már a forradalom előtt kezdték játszani, de a dákók végén a mai börgombokat még akkor nem alkalmazták. A börvégű dákókat a jelen század huszas éveiben kezdték először kipróbálni és azóta a biliárdozás művészté fejlődött.

nyomat! Nagy csokor a kezében, Delaware lord küldötte. Milyen sikered volt akkor! Az arcod megnyult ugyan kissé, sápadtabb vagy, de nagyon érdekesen nézel ki így.

Gertrud lopva a kopott japáni virágtartókon keresztül a tükörbe nézett.

— Nagyon bájos vagy — ismételte Glimmné. — Ha most meglátna Stolzing! Szegény, szegény! Nem volt gazdag és az anyja nem is származott jó családból — amerikai leány volt és mégis őt szívelhettem legjobban az udvarlói között. Oh, milyen nyugodtan hajtanám le a fejem pihenőre, ha az ő kezébe tehetném a kezedet.

— De anyácskám — szólt közbe Gertrud s a szeme megtelt könnyel — hogyan mondhatnád ilyesmit!

— Ne izgasd fel magad, drágám — hiszen nem gondolok én a halálra, csak gyakran fáradtnak érzem magam, nagyon fáradtnak. Szeretnék hosszan, nagyon hosszan aludni s azután felébredni — Lindenheimben . . . Balgaságok!

— Nem is beszélnek erről, ha a múlt éjjel olyan furcsát nem álmodtam volna. Stolzing nagy örökséghez jutott s eljött ide, hogy megkérje a kezedet. Igen és azután esküvőre mentünk. Tavasz volt, mámorító virágillattal tele a levegő. Mielőtt azonban a templomhoz értünk volna, eltört a kocsi . . .

Csengetés hallatszott.

Lydias inasa jelentette, hogy urnője lenn várakozik a kocsiban.

Elbucsuztak. Az öreg asszony mosolyogva kísérte ki az ajtón leányát.

Eladták az uradalmat. Gertrud és az anyja azzal a kis tőkével költöztek a távol idegenbe, ami Glimmné magánvagyon volt. Kurt és Bill tizezer márkát vittek magukkal Amerikába; mivelhogy Gertrud bátyja is követte barátját.

TIZEDIK FEJEZET.

Párisban voltak és légvárat építettek. Kezdetben csak tűrte jó kedéllyel a büszke mágnásasszony a nyomoruságot, de azután belefásult az aranypáros álmok szövésébe. Érzéketlen lett minden iránt. Így találta őt Zoller úr.

Gertrud is sokat töpregett azon, míg reggeltől estig Sylvains műtermében dolgozott, hogy érdemes-e bevárni a szenvedések megváltását. Elfog-e jönni az ő szívének bálványa: Bill? Ha csüggedés dermesztette meg a jóremenyét, az akaraterejét, bucsuszavára gondolt az ő szerelmének és újra éledett.

— Meglátod, valami azt sugja nekem, hogy visszakeresem én még a boldogságot számodra Gertrudom!

Igen, így mondotta ő, Bill, a bátor, az erős, a jószívű, a deli ifju. Hányszor csendültek meg lelkében ezen szavak.

TIZENEGYEDIK FEJEZET.

Sylvains mester két műtermet tartott. Az egyikben, mely az Avenne Frochót-uton volt, a tehetségtelen tanítványai mázoltak, akik nagy tandíj mellett udvaroltak az

— **(Izgalmas elnökválasztó gyűlés a jogakadémián.)** Mára volt kitzve a jogászelnök megválasztása, de az izgatott kedélyek a végkimenetelt egyelőre elodázták. Elkéseredett küzdelem fejlődött ki a két párt, *Liebhardt* és *Tomcsányi* pártja között és az elkéseredett küzdelemnek az lett a vége, hogy a mai választás meghiusult, a korteskedés pedig most még vehemensebben folyik, mint annakelőtte. *Grün* Sándor IV. éves hallgató nyitotta meg az ülést és felkérte *Buday* Dezsőt a jegyzőkönyv vezetésére. Ezután *Rihmer* Oszkár felolvassa a mult közgyűlés jegyzőkönyvét, melynek hitelesítések felzudult az elégedetlenség táborá. Valóságos khaosz keletkezett, órisái volt mindkét részlől az izgatottság és különösen a *Tomcsányi* párt buzgólkodott erősen, hogy a jegyzőkönyvet ne hitelesítsék. *Grün* Sándor erőlyesen vezette a gyűlést, minden erejét latba vetette, hogy az izgatott kedélyeket lecsillapítsa. A *Tomcsányi* párt nem engedte hitelesíteni a jegyzőkönyvet, a teremből kivonult, hogy a gyűlés meddől legyen s a választás elhalasztassék. Időközben névszerinti szavazás is volt. Megállapították a határozatképeséget és konstataáltak, hogy *Liebhardt* többségben van. Majd ismét előtérbe léptek *Tomcsányi* Pál emberei és így a választás meghiusult, mert a jegyzőkönyvet nem lehetett hitelesíteni. *Grün* Sándor végre is kénytelen volt az izgalmas gyűlést feloszlatni és jövő csütörtök délután fél 2-re egy újabb választó gyűlést elrendelni.

A keresk. és iparkamara ülése.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara ma délután 3 órakor saját helyiségében rendes ülést tartott *Littke* József elnökle alatt. Az ülésen jelen volt *Ullmann* M. Károly alelnök és huszonhat kamarai tag.

Littke József elnök üdvözölve a meg-

jelenteket, a mai ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére *Szeifritz* Istvánt és *Kindl* Ferencet kérte fel.

Azután meleg szavakban emlékezett meg az elnök *Wachauer* Károly elhunyt kamarai tagról, kinek halála felett a kamara jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét s ezt özvegyének részvétiratban tudomására hozni határozta.

Az elhunyt *Wachauer* Károly helyére *Csukás* Zoltán póttag hivatott be rendes tagul.

Az elnöki előterjesztések során a kormány rendeleteit terjesztette elő az elnök. Így a keresk. miniszter értesíti a kamarát, hogy a *bányamunkások nem fizetnek adót*, mert csekély ehhez a keresetük.

A keresk. miniszter megküldte az *építkezési szabályzatot*, mely szerint építkezéseknél lehetőleg a hazai ipart célozza igénybevenni.

A zágrábi üzletvezetőség megküldte a *szabványmintázatot*, hogy itt is látható legyen. A kamara közbírré tételre rendelte.

A postaigazgatóság tudatta a kamarával, hogy a vasuti állomásnál *postahivatal* létesítenek, melynek zárójáról később fog értesítést küldeni. Tudomásul vétetett.

A Nagyváradon megtartott ötödik *akamarai értekezlet* határozatait ismertette ezután *Záray* Károly dr. titkár. E határozatok között fontos, hogy az értekezlet felirt a kormányhoz, hogy a katonai hatóságok a besorozott iparosoknak ipari munkára felhasználásától eltiltassanak. Továbbá, hogy a kamarai tagok vasuti engedményben részesüljenek. A zálogházak rendezését is megbeszélte az értekezlet, mely a csütörtvény módosítását is kérte akként, hogy a tömeggondnok ne ügyvéd legyen.

A kamarai iroda ügyforgalmi jelentésének tudomásul vétele után áttértek a tizenhat pontból álló tárgyalási ügyrendre.

Első tárgy volt a keresk. miniszter leirata a *tolna-némedii posztócipő-készítő társulat* állami segélyezése tárgyában. E társulat ipara háziipar jellegű, de pénzük nincs. Ezért a miniszter hajlandó 5000 forintot 500 forintos évi részletekben, visszafizetés terhe mellett, kamat nélkül, segélyül adni. A gépeket a kamara fogja venni az iparosok részére és a miniszter e kiadást megtéríti a kamarának. Első ízben egy talpvarró gépet fog venni a kamara 160—170 frtért, a jövő évi költség-előirányzat terhére.

A keresk. miniszter az *állami telefonvonalnak* Budapest-Dombóvártól Pécsig, illetve Eszékig leendő kiterjesztése tárgyában tett kamarai előterjesztésre értesíti a kamarát, hogy előre nem igéri meg, de előjegyzésbe veszi a kérelmet s 1901-ben, ha pénz lesz, lesz telefon is. A mit a kamara reménykedve vett tudomásul.

A *cégjegyzések nyilvántartása* ügyében értesíti a kamarát a miniszter, hogy a nyilvántartás ezentul is a kamarákra lesz bizandó, mint eddig volt. Azonban, ha cégmegszünéseknel három évig nem jelentkezik senki, kívánatos, hogy az ily cégek hivatalból töröltsenek.

A magyar kereskedelmi muzeum újjaszervezése ügyében értesíti a miniszter a kamarát, hogy az üzleti rész vezetését átadta egy kereskedelmi társulatnak, mely 120 ezer forint szubvencio mellett köteles 52 millió forint árut exportálni. Tartozik ügyleteket közvetíteni s mindenkinek 1—1½% provizióért rendelkezésére állni. E rendelkezést a kamara a lapok utján kivonatosan a kereskedők és iparosok tudomására hozni határozta.

Egy *borkereskedői értekezlet* összehívását a miniszter feleslegesnek tartja, mert a kamara konkrét adatokat nem terjesztett fel. Ha ezt megteszi, úgy hajlandó összehívni, — a mit a kamara tudomásul vett.

ihletnek. A Boulevard Clichy-beli műteremben azonban csakis olyan hölgyek kaptak helyet, akiknek kilátásuk volt arra, hogy hajdan a Szalonban is feltűnést keltsenek képekkel. Itt dolgozott Gertrud is. A társnőivel szivélyes viszonyban volt, de barátságot csakis egygyel kötött Mrs. Lyndhursttal, aki New-Yorkból jött Párisba. Ritka tehetségnek tartották. *Sylvains* mester is dicsérte a csodálatos színérzékét. A műteremben senki sem tudott néhány ecsetvonással oly elevenné tenni egy darab vásznat, mint ő. De mihelyt a vázlat kidolgozásáról volt szó, akkor vége volt a biztató talentumának, mely nem győzte a mánkát. Akár csak a színes pillangót eke elé fognának.

Gertruddal nagyon összebarátkozott. Meglátogatták egymást, együtt mentek sétálni, színházba, kiállításokra, élénken megbeszéltek a művészeti, irodalmi és társadalmi eseményeket, de családi dolgokkal egyikük sem hozakodott elő.

Az amerikai leány fiatal, szép, független, gazdag, voltaképpen csak időöltésből foglalkozott a festőművészettel, mert alkalmá nyílt így érdekes ismeretségek kötésére.

Öt óra, várják a mestert. A modell, egy kis olasz leány, akinek (szokatlan vakmerőség a *Sylvains* műteremben) egyik ingvállát legombolták, ásitozva ül az asztal mellett és az ajtónyílásra ügyel.

A kemencében kialvóban a tűz, de senki sem tesz fahasábot a sístergő parázsra.

Az ég ólomszürke; sötétedik. A nehéz vihartelhők-ből bőven szakad a hó. Gertrud csüggedten teszi le az ecsetet. Még sem jön a mester? Most belép, még jobban biceg, mint máskor. Arcát vörösre marta a hideg. A fején kalap.

Roszkedvűen nézi végig a tanítványok munkáját. Majd mindegyiknek egyugyanazt mondja: «cela marche, continuez!»

Csak Gertrud asztalánál időzik hosszabb ideig.

— Kisasszony, maga tehetség, nagy tehetség — mondta. És még hozzá az új iránynak hive. Különös áramlat pour une demoiselle — és hozzá egy főrangú hölgynek.

Ha *Sylvain* rossz kedvében van, mindig szemérveti Gertrudnak előkelő származását.

— Kérem, mester — felelte a leány — hagyja ki az én személyemet a játékból. Méltóztassék egyszerűen megmondani, jó-e, rossz-e a munkám. Ha nem tetszik, úgy majd iparkodom a kedvére csinálni, de . . .

— Jó-e, rossz-e? — ismételte a mester. Mit feleljek erre? Inkább jó az ön tanulmánya, meglepő erő van az ecsetjében c'est d'une brutalité, qui ne sent pas du tout la femme! — És nekem, talán éppen ezért, visszaszítónak tetszik.

TIZENKETTEDIK FEJEZET.

Este kilenc óra. Gertrud az estélyre készült, az anyja és a szolgáló szorgoskodnak körülötte, díszesítik édes szeretettel.

Nagyon bájos vagy, Gertrud — tört ki az elragadtatás az anyából. Éppen úgy nézel ki, mint az első bálod előtt. Emlékezel még, ugy-e drágám? Fehér ruha volt rajtad, egészen fehér, éppen úgy, mint ma. Hogyan dicsérték akkor az angol követ estélyén az én bájos leá-

A miniszter leirt a kamarához az *ipar-testületi intézményről* birálati jelentés s ezen intézmény mikénti fejlesztésére vonatkozó javaslatok közlése végett. Az ülés javasolja, hogy a kamara kebelébe tartozó 37 ipar-testület ülésre hívassék össze, hogy tárgyalják meg a kérdést s ennek alapján tétessék meg a felterjesztés.

A miniszter a *kamarai illetékek* kivetése és szedése tárgyában leirt a kamarához, hogy az illetékek kezelésénél nyugta adassék, mint a közadók szedésénél, hogy így az esetleges visszaélések eikerültsenek.

A kereskedelmi miniszter szigorú rendeletet adott ki a *vasuti szállítmányok* megdézsmálásának megakadályozása tárgyában. A kamara a rendeletet tudomásul veszi azzal, hogy a kereskedők és iparosok is jelentsék fel, ha ily esetnek tudomására jönnek, hogy ezek orvosolhatók legyenek.

Gyöng község kéri, hogy mivel jelenlegi két vásárja semmi ipari jelentőséggel nem bír, tehát szeptember 29-re egy harmadik vásárja engedélyeztessék. A kamara javasolja a miniszternek, hogy a két vásár, mint kirakodó vásár, szüntetessék meg s egy harmadik engedélyeztessék a jelzett napra, mint kirakodó vásár.

Görcsöny község vásári díjszabályzatát, mivel az elég mérsékelt, a kamara elfogadhatónak jelezte.

A pécsi posta- és táviratigazgatóság jelenti, hogy a *gyümölcs-küldeményeknek* a hivatalos órákon kívüli szállítására miféle intézkedéseket tett. Az intézkedések között a fő — melyeket különben részletesen ismertettünk már lapunkban — hogy a postai záróra este hét órára tétetett.

A temesvári kamara átirata a *szőlő és borkivitel* fejlesztése ügyében egyszerűen tudomásul vétetett.

A Pécs és környéke általános *munkás fogyasztási szövetkezet* segélyt kért a kamarától. Az előkészítő közös bizottság húsz üzletrésznek a 5 forintjával jegyzését javasolja. A kamara egyelőre a titkárt bizza meg az ügyről tüzetes előterjesztés tételével s a kérvényt ekkor újra fogja tárgyalni.

A kamara *jövő évi költségeloirányzata* részben a tavalyi szerint állapított meg. Nagyobb eltérés csak abban van, hogy a kanzáfűtő, cipőkészítő stb. tanfolyamokra ez évben 1200 frt irányoztatik elő. Az összes kiadás 10.921 frtban állapított meg az eddigi kamarai kulcs mellett.

Egy újabb *kanzáfűtői és gépkészítési tanfolyam* felállítására iránt tett ezután javaslatot az elnökség. Mivel Pécsnek 8900 munkása között 30% vas és fém szakmával foglalkozik, ezek részére tanfolyamot kell rendezni. Tandij 15 forint lesz s a miniszter is segíyezni fogja. A javaslatot az ülés elfogadta s közhírré tétetni határozta. Ha esetleges deficitet eredményezne a tanfolyam, az a kamarai pénztár terhére esik. A *cipésztanfolyam* is igen szükséges s ennek felállítására az előkészület most folyik.

Fonyó József kamarai irodatisztet egyhangulag véglegesítette az ülést.

Nichter Lajos kereskedelmi iskolai tanulónak 55 frt ipartársulati ösztöndíjat; *Huseti* Lajos gépésztanoncnak 50 frtot; *Krisztján* Lajos építésztanoncnak a kiállítási ösztöndíjat, 141 frtot és *Schuckert* Ferencnek a már tavaly is élvezett ösztöndíjat szavazta meg az ülés, melynek 17 pontjából álló tárgysorozatához egy póttárgy is járult. Ugyanis *Nagy-Atád* község a husárukat limitálta és próbavágatást rendezett, a mikor is kitünt, hogy 8-15 forintot fizetnek rá. Az ülés kimondta, hogy a törvény értelmében nem kell félni ettől; azonban a friss husnak szállítása veszélyeztetve lenne. Szabad verseny legyen s a limitálás beszüntetendő.

Ezzel az ülés egynegyed öt órakor végetért.

Művészet, irodalom.

○ **Színházbérlés.** A mai nap folyamán *Ullmann* M. Károly bérelt páholyt, *Paunz* Adolf és *Rosenberg* Lajos pedig támlásszékeket béreltek. Szombaton befejeződnek a béreltelő-jegyzések és azok jövő héten szerdára és csütörtökre maradnak, mikor *Tiszay* igazgató Egerből visszaérkezik Pécsre.

○ **A színház megnyitása.** Még egy hét, azután ismét megélnék színházunk csarnokai, előtérbe lépnek Thália papjai és papnői, hogy szórakozást nyujtsanak az élvezni vágyó nagyközönségnek. A város is élénkebb lesz, mert a színésznépség itt léte mindig bizonyos jókedélyt, derűséget hoz magával. *Tiszay* szombat éjjel utazik Egerbe, hogy magával hozza színtársulatát, melyet az egriek már annyira megkedveltek. Egerben ma este van *Tiszayné* jutalomjátéka, hétfőn pedig a „Görög Rabszolgá”-ban bucsuznak el az egriektől. *Tiszay* direktor szerdán társulatával Pécsre érkezik és csütörtökre már megtartják a nagy próbát, pénteken pedig megkezdődik az előadás, mely alkalommal *Zeller* bájos zenéjü operettje, a „Banyamester” kerül előadásra.

TÁVIRATOK.

— **A király Meranban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ő felsége tegnap Meranba érkezett, hol a polgármester üdvözölte s a lakosság nagy ovációkkal fogadta.

— **Uj osztrák főrendek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi hivatalos lap mai számában közli az urak házába ujjonnan kinevezett 24 tag névsorát.

— **Dreyfus szabadlábbon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gallifet francia hadügyminiszter hivatalosan jelentést tesz Dreyfus megkegyelmezésének szükségességéről.

Dreyfust utjában állandóan a Figaró egy munkatársa kíséri. Az Echo szerint Dreyfus San-Remoba utazott.

— **Uj cseh műegyetem.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Béc-ből jelentik, hogy a király elrendelte Brünben egy új cseh műegyetem felállítását.

— **Haldokló osztrák kormány.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Thun-kormány közeli bukásának biztos előjelének veszik, hogy egyes miniszterek magánlakást béreltek maguknak.

— **Antiszemita zavargások Algirban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Algirban az éjjel nagy zavargások voltak. Tizenkét ember megsebesült.

Regis és párthívei a katonai klub előtt, melyben a nyugalomba vonuló *Larches* tábornok tiszteletére lakoma volt, tüntetni akartak, de a rendőrség visszaszorította őket, mire a tüntetők a zsidó városnegyedbe mentek, hol verekedésre került a dolog.

A tüntetők löttek, mire a zsidók visszahátráltak, úgy hogy a katonaság kénytelen volt beleavatkozni és fegyverhez nyulni. **Három rendőr, köztük egy felügyelő megsebesült.**

Tizenegy óra tájban helyreállt a nyugalom. Regisnek hír szerint sikerült a villa antijuífibe jutnia.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. szept. 21.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.48; októberre: 8.82. — *Tengeri*: 5.12. — *Rozs*: 6.47. — *Zab*: 5.38.

Az értéktőzsdén az árák a következők: **Osztrák hitelrészvény**: 371.10. — **Magyar hitelrészvény**: 380.75 — **Államvasut**: 341.25.

Szerkesztői üzenet.

U. G. (Szigetvár.) A beküldött vers elég csinos; de sok benne a reminiscencia. Talán egy kis gyakorlat után, több önállóság mellett, jobbakat is kaphatunk.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi szept. hó 18-án s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendelvényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2118. Pokó Erzsébet — özv. Pokó Jánosné s t. végrend. érvényt. — rmv.
 2156. Kulcsár Mihály s t. — Király (alsó) János s t. vagyon köz. mszunt. — hh.
 2110. Domokos János — Ükös Mária házass. felb. — hh.
 2144. Tóth Katalin — Zsidó Ferenc házass. felb. — hh.
 2145. Jekel Jakab — Fuchs Katalin házass. felb. — hh.
 2179. Freund Jozefin — Dr. Bartulic József házass. felb. — hh.
 2190. Galambos Anna — Barvig József házass. felb. — hh.
 2191. Várnai Vendel — Reider Erzsébet házass. felb. — fo.
 2204. Varga Ferenc — Leány Mária házass. felb. — mv.
 2244. Csepi Julianna — Kerekes Gábor házass. felb. — hh.
 III. 2349. Braun Gábor — Ifj. Ruhwald Alajosné letét. — hh.
 2353. Gamason elhalt Borovics János hagy. — mv.
 2364. Tamásiban elhalt Tót Kata — hh.
 2407. Tanos (Pandl) János — Tanos Jánosné zárlat. — rmv.
 2414. Ifj. Neumann Miksa — Tamás Ádám zárlat. — fo.
 2430. Kristóf Béla s t. önkéntes árverés. — rend.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2018. özv. Steiner Józsefné — Haas Pál s t. öröks. — hh.
 2026. Biedermann Ottó — Stern Zsigmond 4095 frt 20 kr. — hh.
 2067. Ivanics Jánosné s t. — K. Bencze Jánosné öröks. — hh.
 2116. Marczai Mártonné — Lang József ing. birt. — fo.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2014. Sajnovits Márk holtta nyilv. — mv.
 2060. Csokona János s t. — Csokona Lidi s t. ing. birt. — mv.
 2081. özv. Kuzma Józsefné — Kuzma Bara s t. ujit. per. — hh.
 2137. Schwarcz Bernát — Schmidt Sándor felhiv. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2019. Kis Eszter — Kis Sára t. j. előj. — rend.
 2030. Umráth s t. cég — Csósz Pál József s t. z. j. — mv.
 2049. Király Pál s t. — Takács János s t. z. j. — rend.
 2065. Brdárics Éva — Brdárics Mika felszól. — rend.
 2086. Köble Mihály felszól. — hh.
 2099. Návai Éva s t. — ör. Szekeres Sándor tlkv. — rend.
 2359. Jóó János s n. — Krausz Márton végr. — hh.
 2362. özv. Viesz Márton — Schmidt András végr. — rend.
 2363. özv. Simon Jánosné — özv. Bencze József végr. — fo.
 2340. Petró Lajosné — Gottwald Pál végr. — hh., mv.
 2481. Petró Lajosné — Gottwald Pál feltoly. — csat.

Büntető tanács.Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2453. Kis Pál okir. ham. — hh.
2487. Vecsernik Antal ing. vagyon rong. — rmv.
2498. Kecskés Gáspár s t. suly. t. sért. — hh.
2554. Hegyi István » — hh.
III. 2315. Szilágyi József » — ms.
2317. Pintér Károly » — rmv.
2337. Ribits István s t. szem. szab. sért. — ms.
2338. Kelemen György suly. t. sért. — rmv.
2339. Blázsovcics Lajos » — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2261. Dani József rágalm. — hh.
2303. Pap Róza s t. lopás és org. — hh.
2343. Horvát János suly. t. sért. — rmv.
2369. Ifj. Német János rágalm. — vu., hh.
2917. Molnár Imre s t. hat. ell. erősz. stb. — hh.
III. 2291. Solti Pap István s t. lopás. — rmv.
2306. Tormás Ferenc rágalm. — ms.
2307. Singer Béla » — ms.
2308. Dész Jánosné » — rmv.
2332. Reiszig Ferencné » és becs. sért. — rms.,
rmv.
2353. Kolonics György becs. sért. és közcs. ell. kih.
— hh.
2375. Jangli Györgyné rágalm. — hh.
2376. Katona (Dékány) Pál rágalm. elintézetlen.

Elintézésre kintűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi szeptember hó 25. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.Előadó: *Püsch Antal.*

- V. 1835. özv. Laskay Ferencné — Laskay Tivadar
ing. birt.
1892. Gál Vince — M. kir. államkincstár s t. ing.
tjog.
1900. Szabó Ferencné s t. — özv. Csapó János s
t. öröks.
1959. Moharos István — Bór Lidia házass. felb.
2146. Szücs Anna — Szücs Dániel holtta nyilv.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1908. Braun Dávid s t. — Csillag Gusztáv 14612
ft 82 kr.
1909. Csillag Gusztáv — ifj. Gróf Széchenyi Imre
5000 ft.
1910. Csillag Gusztáv — ifj. Gróf Széchenyi Imre
5000 ft.
2528. Braun Dávid s t. — Csillag Gusztáv 6084 ft.
2226. Zsednár György — Fekete Julianna házass. felb.
2242. Biró Zsófi — Balázs Sándor házass. felb.
2243. Tóth Rozália — Fiola Mihály »
2350. Matkovits Katalin — Gál János »
2380. Tanos Erzsé — Soós Elek »

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2040. Skalics János — Weltner C ili örök. számad.
2097. Hajkász György s t. — özv. Hajkász Andrásné
s t. öröks.
2188. Pap József s t. — Pintér Mihály s n. ut. szolg.
2202. Deák József — Ackermann Antal s n. 1147
ft 1 kr.
2266. Szabó Pál — Nyirádi Gyula birt per.
III. 2493. Balázs János — Vizmaty Gizella végr.

II. Polgári tanács.Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2157. Horváth József s t. — Horváth Vendel s t.
öröks.
2159. Salaics Lyuka — Salaics Perszida s t. öröks.
2161. Sziebert János s t. — Staub György s t. ha-
táskör kérd.
2181. Bielics Anka — Bielics Jaksa ing. birt.
2200. özv. Jauch Péterné — Jauch Sebestyén s t.
szerződ. érv.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 1940. özv. Dávidovics Józsefné — Fábán Anna
öröks.
2056. Borbás János s n. — Petrás István zjog. törl.
III. 1942. Kaufer Sándor — Török István s n. szolg. jog.
2355. Kásádi András — Géczy József végr.
2382. Kovács József s t. — Dr. Darányi Ferenc
végr.
2383. Mátyóki Mari — Borbás András végr.
2384. Jakobi Fülöp — Tata Ferenc »
2431. Czukk Mihály — Szentkirályi Ferenc végr.
2432. Réger Ádám — Káhl Györgyné végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1991. Imre Antal s n. — Kaska Zsófi s t. ing. végr.
mszünt
2087. Dr. Sági Ernő — Kálmán János végr.
2329. Szeip György — Zsitkovics György s n. végr.
2392. Domonyik Anna — Györkő Teréz végr.
2394. özv. Nedelkovics Sándorné — Nikolics Vazul
végr.
2441. Gyenesi Erzsébet — Turós József s n. végr.
2442. Nagykanizsai taktár — Mikacz István s n.
végr.

Büntető tanács.Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2389. Teres János s t. becs. sért.
2393. Stüveges József »
2394. Bogár János s t. »
2395. Hercz Lajos »
2396. Tatai József s t. »
2397. Hersch Simon k. t. sért.
2424. Szabó Büki Péter s t. becs. sért.
2425. Vukics Lajos s t. »
2426. Feld Jakab »
III. 2448. Mayer Mátvás közcs. ell. kih.
2470. Kovács Jánosné lopás.
2471. Somogyi János »
2478. Kornizs István s t. vall. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2633. Kolovics Istvánné s t. magzat elhajt.
2639. Schlesinger Sándor sikk.
2907. Kovács Sándor lopás.
III. 2398. Tóth János s t. s. t. sért.
2412. Schenk Antal s t. »
2430. Sajni István s t. »
2431. Révész István közcs. ell. kih.
2439. Grünhuth Adolf s t. s. t. sért.
2445. Tóth Ferencné s t. »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2442. Németh László s t. suly. t. sért.
2451. Pető Ferenc hiv. hat. vissz. élés.
2452. Baumgartner Károly hat. ell. erősz.
III. 2407. Tapazdi János rágalm.
2408. Erős István s t. rágalm. és becs. sért. stb.
2444. Csányi Jenő s t. sikk.
2447. Tóth Lajos s t. suly. t. sért.
2455. Marhoffler Ignác s t. rágalm.
2465. Szabó Károly lopás.
2479. Molnár Ferenc jogt. elsaját.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2335. Zsák Lajos gond. ok. suly. t. sért.
2344. Tiszberger Lajos s t. hat. ell. erősz.
2359. Trutzer Adolf család.
2372. Leber sz. Dálnoki Eszter hamis vád stb.
2373. Ifj. Velner István erősz. nemi köz.
III. 2462. Sárközi János s t. suly. t. sért stb.
2465. Neuhold István s t. kétrend. lopás.
2469. Vörös Józsefné s t. becs. sért.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Árpád-utca 30. sz. a.**

egy 4 szoba és mellékhelyiségeiből álló

emeleti lakás

f. é. november 1-től kiadó.

Értekezhetni: Árpád-utca 30. sz., földsz.

A Dunagőzhajózási társulat által Pécs sz.
kir. városától megvett

3500 darab szálfának

levágási, feldolgozási és elszállítási munká-
latai folyó évi szeptember 24-én délelőtt 9
órákor a bányaigazgatósági irodában árlejtés
utján kiadatnak.

A feltételek ugyanott betekintheők.

Pécs, 1899. szeptember hó 13-án.

Az első cs. kir. szab. Duna-Gőzhajózási-Társaság
bánya-igazgatósága Pécsen.

Édes must

kapható

KULIN HENRIK

vendéglőjében

Jókai-tér 6. szám.**Vigadóban!****Zóna reggeli!**

Marhahus-gulyás	6	kr.
Borjupörkölt	6	"
Savanyu tüdő	6	"
Vese velővel	6	"
Tormás kalbász	6	"
vagy " lével	6	"
Caviár	6	"
1 drb. sardinia	6	"
1 " csiga	6	"

Szóval minden étel 6 krajczár!**Pilseni sör a javából!**

1 korsó	18	kr.
1 kis pohár	11	"

Azonfelül a közkedveltségű Hirschfeld-féle **Salon-sör** rendes árákkal.

Valódi ó, már régen nálam elfekvő
boraimat a n. é. közönségnek ajánlva,
azon reményemnek adok kifejezést, hogy
ezen új vállalatomban is szives támogatá-
sukban részesíteni kegyeskednek.

**Csütörtökön és szombaton este
népzenekar.**

Kiváló tisztelettel

HIRCZI FERENCZ

Vigadó-bérlő.